

Nr. 1578.

Carte Pastorală

Sfântul Sinod al Sfintei Biserici Ortodoxe Române

către

iubitul cler și popor dreptcredincios din cuprinsul de Dumnezeu
păzitului Regat al României.

„Har, pace și milă dela Dumnezeu Tatăl, Fiul și Sfântul Duh“.

În cei din urmă doi ani țara noastră trece — la fel cu celelalte țări din Europa — printr'o criză sau strâmtorare economică și financiară, de care se vorbește la fiecare pas și se scrie în fiecare pagină de gazetă, în cât ea a intrat în gândul și conștiința tuturor. Unii se grăbesc să spuie, să anunțe, că omenirea cu orânduirea sa de până acum, organizația socială de azi, a ajuns la o răspântie, și că o nouă orientare de viață se impune. Alții se mulțumesc să arate felurite mijloace de îndreptare, anunțând diferite soroace pentru sfârșitul crizei. Toate opintirile omenești par însă zadarnice, pentru că boala își face cursul nestânjenită. Din această pricină o anumită descurajare a cuprins sufletele de toate stările și păturile.

În mijlocul acestei sbuciumări sufletești, Biserica ortodoxă, maica sufletească a poporului român, ca așezământ dumnezeesc, ce are menire veșnică de-a fi călăuza poporului în calea mântuirii, se îndreaptă către iubiții săi fii sufletești cu sfatul său lămuritor, scos din nesecata comoară a cuvântului dumnezeesc, pe care îl păstrează în sfintele sale scripturi. Dar — precum din lupta cu valurile furioase ale mării numai acea corabie ajunge la liman, care se ști feri de stâncile amenințătoare și ai cărei cârmaci și călători încrezători își păstrează tot calmul, tot sângele rece, — așa și din încercările grele de azi, abătute asupra omenirii, numai acea țară va eși fără pierdere, a-i-căror cârmuitori înțelepți vor avea sprâjinul unor *supuși ascultători și inzestrați cu toată răbdarea.*

Criza, ce bântuie aproape în toată lumea, în unele țări cu mai multă, în altele cu mai puțină putere, și ale cărei efecte și urmări grele le resimte și țara noastră, își are pricina, între multe altele, și în modul de *producțiune și desfacere a mărfurilor și a bucatelor.* După războiu toate țările au început să producă diferite cereale și mărfuri, cari la un moment dat nu și-au mai găsit cumpărători deajuns. De aci provine: scăderea prețurilor, închiderea multor fabrici, concedierea lucrătorilor, retragerea din circulație a banului, lipsa de credit etc., care toate au dat naștere la strâmtorarea de azi. Precum vedem, boala e de

*) P. C. protopopi și preoți sunt obligați a citi în sfânta biserică această Carte Pastorală, într'una din Dumneacile postului Nașterii Domnului.

proveniență omenească; vindecarea ei însă nu se va putea face decât întrebunțând mijloace dumnezeiești, adică întărind și lucrând între oameni *virtuțile sufletești*.

Bărbații de Stat, conducătorii țării, inșiși recunosc, că la temelia tuturor relelor zace rătăcirea sufletelor, alunecarea dela drumul drept al poveștelor creștine: *criza morală*. Suferința de acum este pricinuită de: nesațiu omenesc, de egoism, neîncredere, invidie și de lipsa de iubire și mila față de aproapele. Aceste toate sunt urmări ale înstreinării multora de Dumnezeu și de învățătura Mântuitorului Hristos, care s'a jertfit pentru răscumpărarea noastră din starea de blestem, vărsând câte o picătură din scump sângele Său pentru fiecare om din lume. Dumnezeu nu este deci pricina strâmtorării de acum, fiindcă El, „*așa a iubit lumea, încât a dat pe Fiul Său, Unul născut, pentru ca ori cine, care crede într'insul, să nu piară, ci să aibă viață veșnică*”. (Ioan III-16). „*El face să răsară soarele peste răi și peste buni, și trimite ploaie peste drepti și peste nedrepti*”, (Mat. V-45), pentru că El „*voiește, ca toți oamenii să se mântuiască și să vină la cunoștința adevărului*” (I. Tim. II. 4). Totuși nimic nu se petrece în lume fără știrea lui Dumnezeu; însă „*pentru cei ce iubesc pe Dumnezeu toate se întorc spre bine*” (Gal. IV. 1-5). Adeseori Dumnezeu prin amărăciunea suferințelor vrea să trezească omenirea din starea de rătăcire, îndemnându-ne ca la ura și invidia dintre oameni să opunem iubirea și mila creștină.

I.

Iubiți fii sufletești.

Glasul nostru se îndreaptă către toți aceia, ce poartă numele de „creștin ortodox”, reamintindu-le, că aceasta nu este un nume gol, ci el trebuie dovedit prin viață și fapte corespunzătoare, sunt anumite împrejurări, când fiecare creștin trebuie să facă dovadă de credința sa.

Vremurile de azi sunt un prilej de încercare a celor mai alese virtuți creștine, a milei și iubirei față de aproapele. Cuvintele Sf. Apostol Iacov sunt azi mai vrednice de amintit ca oricând: „*Ce folos, fraților, dacă zice cineva că are credință, iar fapte nu are? Oare credința poate să-l mântuească? Dacă un frate sau o soră sânt goi și lipsiți de hrana cea de toate zilele, și cineva dintre voi le-ar zice: Mergeți cu pace! Încălziți-vă și vă săturați, dar fără să le dați cele trebuincioase trupului, care ar fi folosul? Așa e și cu credința: Dacă nu are fapte, e moarte în ea însăși*”. (Iac. II 14—17). „*Căci precum trupul fără de suflet este mort, așa și credința fără de fapte moartă este*” (Idem V. 26). Iar „*dacă zice cineva: iubesc pe Dumnezeu, iar pe fratele său îl urăște: mincinos este! Pentru că celce nu iubește pe fratele său, pe care l-a văzut, pe Dumnezeu, pe care nu l-a văzut, nu poate să-l iubească*” (I. Ioan IV—20).

Să ne gândim, că iarna care ne stă în prag este un semn de întrebare pentru creștinismul nostru. Să ne gândim la mulțimea de copii nevinovați, — nădejdea zilelor de mâine, — la văduve, orfani, precum și la muncitori fără de lucru, din cari mulți nu din vina lor, ci din pricina împrejurărilor vitrege, au ajuns în fața iernei, fără de a-și avea asigurate: codrul de pâine, îmbrăcămintea și căldura.

Datoria noastră de creștini este, să le venim în ajutor. Dumnezeu a ascuns multă bucurie și mângâiere în faptele bune, de răsplata cărora se face părtaș numai sufletul mântuitorului. El a întocmit așa fel sufletul omenesc, încât fericirea lui împărtășită și altuia crește în tărie, iar suferința împărțită cu altul își pierde din povară și amar.

O podoabă a sufletului creștin sunt faptele îndurării trupești și sufletești. Deodată cu codrul de pâine, se cade să întindem și sufletului deaproapelui mângâiere și îmbărbătare, că scris este: „*Nu numai cu pâine va trăi omul, ci cu tot cuvântul care ese din gura lui Dumnezeu*” (Mat, IV—II).

Dumnezeu ne cheamă pe toți la conlucrare. El ne invită să conlucrăm cu dânsul la înlăturarea suferințelor din lume. „*Cine pe sărac ajută, pe Dumnezeu împrumută*”, zice proverbul român. Să nu uităm, că faptele bune ne aduc și răsplată cerească. Mântuitorul Hristos a zis, că orice faptă bună, făcute unuia dintre semenii noștri, Lui o facem. „*Adevăr grăiesc vouă, întrucât ați făcut unuia dintre acești frați ai mei, prea mici, mie mi-ați*

făcut". (Mat. XXV—40). Dumnezeu a dat și anul acesta roadă bogată pământului românesc; depinde numai de inimile noastre creștinești, ca nimeni să nu moară de foame și de frig.

De aceea invităm pe toți fiii noștri sufletești, fie unul câte unul, fie întovărășiți în societăți de binefacere, să-și facă mai mult ca oricând datoria creștinească față de frații lor aflați în lipsă, asigurându-le hrana și îmbrăcămintea. „Căci — dacă e la mijloc bunăvoință — bine priește darul, după cât are fiecare, nu după cât nu are. Nu doar că altora să le fie ușurare, iar vouă să vă fie greu: ci ca să fiți deopotrivă. În ceasul de acum prisosul vostru să umple lipsa acelor. Precum este scris: Cel cu multul n'a avut mai mult și cel cu puținul n'a avut mai puțin". (II Cor. VIII. 12—15). „Fiecare să dea precum s'a hotărât în inima sa, nu cu părere de rău sau de silă, căci pe cine dă cu voe bună, Dumnezeu îl iubește". (II Cor. IX—7).

II.

La greutățile de natură materială se mai adaugă și mai multe ispite sutlețești, care toate sporesc desorientarea și măresc suferințele. Ca totdeauna în vremuri de strâmtorare, așa și azi se ivesc prooroci mincinoși, cari pescuesc în ape turbure. Sub masca unei false fericiri, aceștia seamănă printre oameni vorbe și lozinci ispititoare, îndemn la răsturnarea rânduielilor obștești, moștenite dela strămoși, a ordinii sociale de azi. Vorbele lor ademenitoare trebuie să ne amintească ispita diavolului în raiu, a căror victime au fost proto-părinții noștri. Urmărilor căderii lor le simțim și azi în firea noastră.

Indemnurile, poveștile și teoriile politice și economice pentru binele obștesc — ori cât de ideal ticluite ar fi, — s'au dovedit totdeauna neputincioase de a schimba în mai bine soarta omenirii, dacă n'au avut ca temelie sufletească *bunătatea, iubirea și mila* față de aproapele. Aceste virtuți le poate cultiva numai religia creștină, care singură propovăduiește adevărata egalitate și frățietate între oameni. Cine crede, că fericirea de mâine ar putea răsări numai din foc și din sabie, precum și din ruinele alcătuirilor omenești, sociale de azi? Starea de azi și orânduielile noastre obștești, sau — cum s'ar mai zice: Organizația noastră socială — este rezultatul frământărilor de multe veacuri ale înaintașilor noștri, al experiențelor și sforțărilor făcute de multe generații omenești; și — dacă ea nu este desăvârșită, — ca tot ce este omenească — și are nevoie de unele schimbări și îndreptări — acestea trebuie făcute nu prin volnicie, ci prin frățești poveșuri întemeiate pe iubirea aproapei, căci scris este: *«că toți cei ce scot sabie de sabie vor peri»*. Mat. (XXVI — 52).

Ispititorii și mulți venetici suflați de vânt pe pământul nostru și fără rădăcini în glia acestui pământ, udat cu sângele strămoșilor și fiilor noștri, află prilej de a specula necazurile de azi și în faptul, că — în urma crizei banului — o mulțime de muncitori au rămas fără de lucru și că peste tot marea mulțime o duce mai greu ca altădată. Biserica se gândește cu toată iubirea părintească la acei fii ai ei, care fără vina lor au ajuns să îndure mizerie din pricina lipsei de lucru. Biserica cinstește munca și prețuește valoarea ei morală; deaceia s'a născut vorba înțeleaptă: *„Roagă-te și lucrează!”* Precum rugăciunea fără lucrare este fără rod, tot așa și munca numai prin rugăciune se încununează. Apostolul Pavel zice: *„Cine nu urea să lucreze, acela să nu mănânce”* (II Tes. III, 10).

Greutatea stărilor de azi a provenit și din lipsa de coordonare a muncii între indivizi și popoare. În un loc sunt oameni fără muncă; în alte părți, ori țări, e muncă și nu se găsesc brațe de om. Egoismul, lăcomia și concurența invidioasă au dus la criza muncii de azi. Singura scăpare din această stare este: revenirea la sentimentul creștin de frățietate, de solidaritate între popoare, și de ajutorare împrumutată.

Fiecare popor, care suferă greutățile crizei de acum, se aseamănă cu acel călător, care — trecând prin munți — a ajuns într'un loc, unde o stâncă mare și grea, prăvălită din munte, îi astupă calea, făcându-i cu neputință ieșirea, nici în dreapta nici în stânga. Omul văzând că nu-și poate continua drumul, încearcă să miște stânca, spre a-și deschide calea, însă se obosi; și toate încercările lui fură zadarnice. Văzând aceasta, fu cuprins de tristețe; șezu și-și zise: Ce va fi de mine, dacă noaptea mă va cuprinde în aceste singurătate, fără hrană și adăpost, și fără apărare în ciasul când fiarele sălbatice vor ieși să-și caute prada? Și pe când eră adâncit în acest gând, iată se ivi un alt călător, care — după ce făcu la fel ca cel dintâi, fără de a putea urni stânca — se așeză și dânsul în tăcere, plecându-și capul. După aceasta veniră alții și nici unul nu putu mișca stânca și teama lor fu mare. În sfârșit

unul din ei grăi: Fraților, să ne rugăm către Tatăl nostru cel ceresc, poate că El va avea milă de noi în această strâmtorare. Cuvântul acesta fu ascultat și ei se rugară din toată inima către Tatăl lor cel ceresc. După ce se rugă, cel ce grăise: „Să ne rugăm“, mai adăuse: Fraților, ceace n'a putut face singur fieștecare dintre noi, cine știe dacă nu vom putea săvârși toți laolaltă? Și sculându-se, fiește-care dintre noi, cine știe dacă nu vom putea săvârși toți laolaltă? Și sculându-se, *toți împreună, urniră piatra din loc*; și ei își urmară drumul. Călătorul e omul, călătoria lui e viața, iar stânca sunt greutățile, ce le întimpină omul la fiecare pas în drumul său. Nici un om n'ar putea urni această stâncă; însă Dumnezeu a măsurat în așa fel greutatea ei, încât ea niciodată nu va opri pe loc pe cei ce călătoresc împreună¹⁾, adică pe cei ce se ajută unii pe alții.

III.

Un cronicar al nostru a spus, că nu vremurile sunt sub stăpânirea omului, ci bietul om sub stăpânire. Aceasta din pricină, că omul e muritor. Stăpânul vremurilor este însă Dumnezeu cel veșnic, care după planul său și cu înțelepciunea sa, necuprinsă de mintea omenească, conduce pașii omenirii. Deaceea creștinul trebuie să se increadă în *pronia dumnezească*, în mijlocul oricăror greutăți s'ar găsi. Iată ce zice Sf. Iacob: „*Drept mare bucurie să socotiți, fraților, felurile încercări, în care cădeți, știind că încercarea credinței voastre lucrează răbdarea*“. Iar Sf. Apostol adaugă: „*Nu v'a apucat ispita, care să fi fost peste puterea omenească. Dumnezeu este credincios! El nu va îngădui, ca să fiți încercați mai mult decât puteți, ci odată cu ispita va face și albie ispitei, ca să puteți răbda*“.

Dumnezeu a sădit în sufletul omului o mare putere, care să-l ferească de desneajde, și aceasta este răbdarea, despre care Mântuitorul a zis: *Cel ce va răbda până la urmă, acela se va mântui*²⁾. Răbdarea a fost virtutea poporului nostru în toate greutățile trecutului, fiindcă era izvorâtă din adâncă încredere în purtarea de grijă a lui Dumnezeu. Ea ne-a făcut să biruim — precum în tot trecutul zbuciumat al neamului nostru plin de necazuri și jertfe, — așa și în războiul din urmă cel sângeros pentru întregirea țării și a neamului. Acum ni se cere, ca prin *răbdare creștinească*, în mijlocul încercărilor grele, să desăvârșim roadele războiului de întregire.

Nimeni să nu-și piardă deci răbdarea și încrederea în Dumnezeu. Să păstrăm toată supunerea față de conducătorii și legile țării, „*nu numai de frica pedepsei, dar și din convingere*“; știind „*că nu este stăpânire fără numai dela Dumnezeu, iar cele ce sunt: de Dumnezeu sunt rânduite*“, căci „*dirigătorul este slujitorul lui Dumnezeu spre binele tău*“. Iară această conștiință, că sunt în slujba lui Dumnezeu, le va întări tuturor — mari și mici — simțul de răspundere, că țara trebuie condusă cu dreptate și cruțare; și că banul public intrat în vistieria țării cu atâtea sudori, trebuie folosit și dat numai pentru scopurile sfinte și trebuințele adevărate ale țării. Precum vedem, să și fac cruțări mari pe toată linia.

Să avem încredere în viitorul țării și al neamului, pe care Dumnezeu le-a ocrotit totdeauna. Să ne arătăm vrednicia și în viitor de aceasta ocrotire a Celui de sus. Să trăim în *cumpătate și cruțare*, pentru a putea ajutama și pe aproapele nostru, care duce lipsă. Să aruncăm fiecare câte un pumn de țărână pentru a umplea cât de curând prăpastia ce desparte suferința de azi de fericirea de mâine; și să vărsăm fiecare câte o lacrimă pentru a stinge văpaia ce desparte durerea de azi a multora de bucuria zilei de mâine.

În deosebi, — încât privește organele bisericii după noile ei legiuri: Consilii și adunări parohiale, episcopii, comitete de ajutorare, corporațiile dela eparhii etc. — să facă tot ce pot pentru a porni pretutindenea și a organiza statornic o *mișcare de caritate și ajutorare*. *Discul milelor*, introduse în unele eparhii pentru a aduna și împărți ajutoare la toate ocaziile binevenite, precum și crearea unui *fond central, al milelor*, să se introducă în toate eparhiile, căci — unde s'a făcut — s'au ridicat la milioane sumele, ce se împart an de an. De sigur aceste milioane sunt *picuri* neînsemnați în *marea* enormelor trebuințe și suferinși de azi. Dar ele sunt un bun început, care mereu se va spori și desvoltă, încât ajutoarele date se fac tot mai simșite. Ajutoarele de câteva milioane din o eparhie, generalizate în toate eparhiile, vor da zeci de milioane, ceace ar fi foarte îmbucurător. Mai ales s'ar putea obține bune rezultate, aducând bucate, de cari a dat Dumnezeu, dela cei ce au, și împărțindu-le la cei ce n'au, nici barem un pumn de făină pentru ziua de mâine

¹⁾ Din pilda tunul învățat.

Deală parte singularicii creștini, cărora li se cer ajutoare de cei nevoiași, să nu creadă că și-au împlinit datoria, trimițând rugarea la parohie sau episcopie — unde sunt mii de asemenea cereri încât numai pentru o mică parte ajung sumele adunate, ci fiecare să facă direct pe miluiitorul deaproapelui lipsit, cu ceace poate.

Nădăjduind, că veți da ascultare cuvintelor și sfaturilor noastre părintești, precum zice Sf. Apostol Pavel: „*Ascultați pe învățătorii voștri și vă supuneți lor, fiindcă ei priveghează pentru sufletele voastre, având să dea seama de ele, ca să facă aceasta cu bucurie și nu suspinând, lucru care n'ar fi spre folosul vostru*”, implorăm: Darul Domnului nostru Iisus Hristos, dragostea lui Dumnezeu Tatăl și împărtășirea Sfântului Duh, să fie cu voi cu toți. Amin.

București, Noembrie 1931

† MIRON

Arhiepiscop al Bucureștilor, Mitropolit al Unguro-Viahelei, și Patriarh al Bisericii ortodoxe române.

† PRIMEN

Arhiepiscop al Iașilor și Mitropolit al Moldovei și Sucevei.

† NICOLAE

Arhiepiscop de Alba-Iulia și Sibiu, și Mitropolit al Ardealului, Banatului Crișanei și Maramureșului

† NECTARIE

Arhiepiscop al Cernăuților și Mitropolit al Bucovinei.

† GURIE

Arhiepiscop al Chișinăului și Mitropolit al Basarabiei.

† VARTOLOMEU
Episcop al Râmnicului
Noului Săverin

† LUCIAN
Episcop de Roman.

† GHENADIE
Episcop de Buzău.

† IACOV
Episcop de Huși

† NICHITA
Episcop de Argeș.

† PLATON PLOEȘTEANU

† IPOLIT RĂDĂUȚEANU

† ILARION BĂCĂOANU

† COSMA
Episcop al Dunării de Jos

† GRIGORE
Episcop al Aradului, Ienopolei
și Halmagiului.

† IOSIF
Episcop de Caransebeș.

† ROMAN
Episcop de Oradea.

† NICOLAE
Episcop al Vadului Feleacului
și Ciufului.

† DIONISIE TIGINEANU

† GRIGORE BOTOȘĂNEANU

† TIT TÂRGOVIȘTEANU

† ANDREI CRIȘANUL

† VISARION
Episcop de Holin.

† JUSTINIAN
Episcop al Cetății Albe, Ismail.

† GHERONTIE
Episcop de Constanța.

† IOAN
Episcopul Armatei.

† VASILE DE RĂȘINARI

† NIFON CRAIOVEANU

† VENIAMIN BĂRLADEANU

Sfințirea bisericii din Hodiș.

Spre cer ridic ochii mei către Tine, Cuvinte, și-Ți mulțumesc cu adâncă pietate, că m-ai învrednicit a cunoaște și a fi păstorit, de cel mai harnic u maș al sfântului și marelui Apostol Pavel, despre a cărui activitate mănoasă, în zilele de acum, cu dreptul se poate spune cu cuvintele evanghelistului: „bisericele se întăresc în credință, și prisosesc la număr, în fiecare zi” (F. A. 16₅), căci neobositul Episcop Grigorie al Aradului, cu vreme și fără vreme, coboară zilnic în mijlocul credincioșilor săi, ori personal ori cu scrisul său pătrunzător și profetic, spre a-i sfătui, spre a-i îndrepta, spre a

edifica suflete sau mai bine zis *sufletul mare al neamului nostru!*

Preoți și popor, deopotrivă, în greua muncă de conducere a ortodoxiei active și militante, aici la un colț al Țării, care este cel mai primejduit de propaganda sectară, privesc în P. S. S. pe trimisul lui Dumnezeu, însuflețit în muncă, înțeles în vorbe, cumpătat în viață și hotărât în fapte. Viața lui este agitată și sbuciumată numai de gândul pentru mai bine, și bucuros își jertfește toată odihna sa, toată sănătatea, pentru ajutorința fiilor bisericii sale.

Și azi în 7 Nov. c., pe o vreme înaintată de toamnă, pleacă, cu nespuse dragoste, să ducă hrană sufletească, sfințire și binecuvântare, fiilor eparhiei Sale din comuna Hodiș, în pro-

topoplatul Ineu. Dela reședință P. S. Sa pleacă însoțit de cons. eparhial Mihai Păcățian, revizorul eparhial Ioan Georgia, preotul Grigore Vermeșan, și diaconul Mihai Măcinic.

În sara zilei de 7 Nov. c. la gara din Ineu suntem întâmpinați de P. C. Sa Protopopul Mihai Cosma, care face și găzduirea P. S. Sale și a suitei lui. În o atmosferă de cucernică viață familiară petrecem seara zilei de Sâmbătă, iar Duminecă dimineața, la orele 8, plecăm cu două mașini, făcând o cale de cca 20 km. până la Hodiș.

Întreg poporul din comună e în haină de sărbătoare. Dar satul este inundat și de mulțime de credincioși de prin satele învecinate. La marginea hotarului așteaptă un banderlu de călăreți, cari primesc cu urale pe P. S. Sa Episcopul. La marginea satului, mulțime de popor, apoi copil de școală, fac o primire entusiastă. Fanfara din Buteni înalță și mai mult sărbătoreasca primire. Din mijlocul mulțimei se desprinde primpetorul plasei, Dl Ștefănică și primarul comunei Teodor Herbel, și bineventează pe P. S. S. tocmai sub poarta triumfală ridicată în acest scop. P. S. S. răspunde în scurt cuvintelor de bineventare, mulțumind pentru primirea călduroasă.

La ora 10 se începe Sf. Liturghie, după ce a premers actul de Sfințire a bisericii. Pontifică P. S. Sa, asistat de cons. ep. Mihai Păcățian, revizor eparhial Ioan Georgia, protopopii Mihai Cosma și Ștefan Lungu, apoi preoții: Grigorie Vermeșan, George Narița, Ioan Popovici, Traian Vraciu, Terențiu Micluța, Avram Giurgiu, Coriolan Tirlea și diaconul Mihai Măcinic. Biserica este nelcăpătoare pentru mulțimea care în mare parte trebuie să stea afară.

Răspunsurile la sf. Liturghie le dă corul din Buteni, sub conducerea unui priceput și harnic diriginte, cu mumele Ruja Gavrilă. În cursul serviciului P. S. S. hirotonește întru presbiter pe tinărul diacon Tiberiu Chereșădan.

La priceaznă P. S. S. primește raportul preotului local George Narița, care în cuvinte emoționante istorisește lupta grea ce a dat, pentru a aduna sumele de bani, necesare la zidirea sf. biserici. Biserica este nouă. E zidită de arhitecții frații Elsinger din Ineu. S'a cheltuit, cu ridicarea acestui nou Sion, suma de 941 000 lei, adunați aproape exclusiv din dărnicia enoriașilor. Căci ajutoare au primit numai de 60.000 lei și anume 50.000 dela județ și 10.000 dela V. Consiliu eparhial.

P. S. S. Episcopul Grigorie, după primi-

rea raportului preotului local ține o predică, a cărui subiect este explicarea rugăciunii domnești.

Cu puternice accente de oratorie, cu convingătoare putere de intuiție, presărată cu asemănări și analogii de viață reală și de viață evanghelică, cu accente de puternice răscoliri sufletești, ca și cum nu ne-a fost dat să auzim sau să cetim vre-o dată, predica P. S. Sale, cu toată lungimea ei, care a ținut o oră încheiată, a fost ascultată cu cea mai mare plăcere, cu cea mai mare liniște și atențiune. Lacrimile, cari brazdau fețele, era cea mai grăitoare dovadă că inima credincioșilor nostri abundă de înțelegerea și cuprinderea lumenelor învățături.

Fiind ziua de 8 Nov. se face de cătră P. S. Sa și Te-Deum pentru Măria Sa Voevodul Mihai.

La banchetul, care s'a dat în școală, au luat parte 40 persoane. Au toastat: P. S. S. Episcopul Grigorie pentru M. Sa Regele și pentru Marele Voevod Mihai; protopopul Mihai Cosma pentru P. S. Sa Episcopul; păr. rev. Ioan Georgia pentru preoți cari au fost în Hodiș și pentru actualul preot, cari cu toți au prilejuit aceasta sărbătoare; preot Vermeșan pentru intelectualii Dr. Aurel Grozda și Dr. Sabin Dan, cari sunt harnici și devotați sprijinitori ai bisericii și pentru învățătorii prezenți; Dr. Aurel Grozda pentru P. S. Sa Episcopul și în fine preot Avram Giurgiu pentru luptătorii naționalismului curat.

După banchet, la ora 5 50, plecăm spre Ineu, unde P. S. Sa Episcopul Grigorie cunună pe tinerii Dumitru Muntean, inginer silvic în Oravița, cu Alma, fiica protopopului Mihai Cosma. În fața unei lumi imense P. S. Sa ține și o prea frumoasă și instructivă predică, cu explicarea sf. taine a cununiei.

Ne-am întors apoi spre Arad, în ziua următoare, convinși, că sămânța Evangheliei are să rodească în sufletele credincioșilor o viață nouă, o viață activă, spre întărirea bisericii noastre și spre fericirea lor.

Raportor

Crucii Tale mă închin...

*Eu sunt român, eu sunt creștin,
Eu crucii Tale mă închin,
Hristoase; învierea Ta
O volu mări, o volu lăuda.*

*Crucea, a jertfei Tale semn,
E, pentru orice om, îndemn.*

*Să simtă îndulcit amarul,
In clipa când îi bea paharul.*

*Celul trudit de muncă grea,
Viața-i faci mai ușoară.
De crede'n Tine cu avânt,
Mântuitorul nostru sfânt.*

*Prin cruce, Tu, ne dai puteri,
Gândul ni-l urci în alte sferi.
Și ne ții ochii minții treji;
Lucești pe piepturi de viteji.*

*La poala crucii odihnesc
Sufletele cari ostenesec.
Sub scutul brațelor ei sfinte,
Ne dorm părinții în morminte.*

*Deaceea eu smerit creștin,
Deapururi crucii mă închin.
Și sfântă învlerea Ta,
O voiu mări, o voiu lauda.*

Tie Flaviu.

Declarații liniștitoare.

În timpul din urmă clerul nostru a trecut prin multe și mari agitații sufletești, pornite din lipsitoarea problemă a salarizării, sau mai bine zis, din cauza neacoperirii la timp a salariilor preoțești.

Ca o furtună amenințătoare, pe orizontul vieții noastre se ridica groaza și „grija zilei de mâine”, iar adunările preoțești din toată țara se terminau cu unanime proteste împotriva de nesocotirii drepturilor noastre legitime. Memorii, delegații și intervenții pe la ministri și ministere au curs gărlă, până ce însuși Sanctitatea Sa Patriarhul Țării a trebuit să se ridice din scaunul patriarhal și să apuce drumul spre cârmuire, ca să-și apere fii săi.

N'a fost deci lipsită de temelie îngrijorarea clerului. S'a făcut reducerea retroactivă a salariilor, deși erau destule asigurări că nedreptățile bisericii ortodoxe sunt recunoscute de stat și se vor lecu. Mai pe urmă s'a început alcătuirea bugetului pe anul viitor, 1932. Ce s'a făcut? Comisiunea însărcinată cu reducerea noului buget făcea socoteala „nu s'ar putea ca parte din preoți să fie salarizați de comune, sau să li se reducă salariile, dat fiind că au și alte venituri”. Dar la acest expedient s'a renunțat.

Deocamdată putem fi liniștiți. Sanctitatea Sa Patriarhul, cu ocazia unei conferințe dela societatea clerului „Ajutorul” din București, a declarat, pe baza unei convorbiri cu d. Ministru de Finanțe, că actualul guvern nu a încercat în nici un chip scoaterea clerului din bugetul statului și că acest guvern „cu toate greu-

tățile bugetare, prin cari trece țara, va ține seamă de drepturile legitime ale preoțimii”. Prin urmare „acum avem declarația d-lui *Ministru Argetoianu*, că drepturile clerului vor fi respectate, concludde revista „Viitorul”. Și cuvântul d-lui Argetoianu constituie o solidă garanție”. Deci putem fi pe pace și să ne căutăm de treabă.

Ne bucurăm de asigurările optimiste ale Sanctității Sale Patriarhului, cari au avut darul unor garanții și declarații deplin liniștitoare, pentru sbuciumata viață și conștiință a slugilor lui Hristos.

Pr. Il. V. Felea.

PERSONALE.

Miercuri în 18 Noembrie l. c. P. S. Sa Episcopul nostru Grigorie a plecat la Sibiu, pentru a participa la ședințele fundațiunii Gojdu și ale Consiliului metropolitan.

Duminecă în 22 Nov. a. c. P. S. Sa va sfinți biserica din Vărdăia, tractul Radna. De aici va pleca la București pentru a participa la ședințele Sfântului. Sinod.

Comemorarea zilei armistițiului.

Miercuri în 11 Noembrie, s'a implinit 13 ani, dela încheierea armistițiului, după marele războiu mondial. Această zi a păcii a fost comemorată în toată țara, prin serviciul religioase.

În catedrala din Arad, s'a servit Te-Deum la oarele 11, de părintele revizor eparhial Ioan Georgea, asistat de 4 protopopi, 2 preoți și 1 diacon. Prezenți au fost, P. S. Sa părintele Episcop, membrii consiliului eparhial și capii autorităților precum și elevii Academiei Teologice, în frunte cu dnii profesori. La fine s'a citit o rupăclune pentru odihna eroilor morți pentru patrie și o pace durabilă.

Cronica pocăiților.

„...Dreptul din credință va fi viu...”
(Evrei X, 38).

Deodată cu venirea dolarilor din America, cari au produs un dezechilibru în celea materiale și trecătoare, mai venise de acolo, și însoțit de dolari, un rău mare, mult păgubitor pentru biserica noastră și deci și pentru neamul nostru. Acest rău eră importarea diferitelor secte, diferitelor credințe deșerte.

Comuna noastră Nerău rămasă curată până în anul 1920, când s'au întors din America Teodor Despi, soția lui și Valerie Templan. Acest triumvirat, cu

un trecut cât se poate de negru și păcătos, Ispitiți de lăcomia după dolari, au început a face propagandă pentru capturarea de aderenți. Nu le-a succes și deci au recurs la alte mijloace pentru a atrage pe cei slabi în credință, în mreja lor. Templau eră sărac, venise din America cu 1, adică un dolar, pe când Despi aveă și puțin pământ. Acest din urmă adăposti în casa lui, numai pentru a-și spori aderenții, pe un anumit Gheorghe Popescu, un răutăcios ordinar, un bigam, și un falsificator de acte publice, curentat de parchetul din Lugoj. Pe acesta îl căsătorii cu o văduvă de aici și deci captură încă 2 persoane. Simțind însă baptilul Popescu că îl arde pământul sub picioare, fuge și își părăsește soția cu dol copil mic. In comună se află cine e Gheorghe Popescu și deci Ispita lor nu mai prinde. Fuge lumea de baptilști, ca de leproși și clumați. Acum recurge predicatorul Despi la alt truc. In comună ne mai având crezământ, I și impoartează aderenți cu momete. Află în Sănnicolaul-mare o fetiță de vre-o 7 ani, a baptilstului Gheorghe Dolchiță. Le promite părinților, că neavând ei copii și moștenitori, va adopta pe fetița lor Elena. Zis și făcut. Fetița vine în comună noastră, umbliă la școala noastră, ba cercetează regulat și oarele de religie. Este o fată deșteaptă, învață bine și la religie face progrese. Vedeam încă de pe atunci că nu va rămânea în rătăcirea baptilstă, ci va veni la lumina cea adevărată îndată ce va putea. Fata crescuse și a făcut și un curs de cusut la mașină. Mai astă vară părintele ei, carele o adoptase, se bolnăvi, mai corect nebun și deci a fost transpus în auspiciul de nebun din Jimbolla.

Poate că nu nebunise, dar frații îl dădeau de atare, căci înjura din greu pe pocăit, cărora le zicea „că sunt proști, că batjocoresc pe Dumnezeu, că sunt cei mai mari păcătoși și că mântuirea nu este afară de biserica noastră ortodoxă“. In spital va fi suferit suferetește mult, căci adus acasă în scurtă vreme și murii. Spunea un creștin de al meu, rudă de aproape cu Despi, că doctorul din spital i-a comunicat, că este bolnav de morhuri venerice în gradul superlativ și că nu mai poate trăi.

După moartea lui Teodor Despi, soția lui stăruia pe lângă fata adoptată de ei, Elena, ca să se căsătorească cu un tânăr baptilst din o comună învecinată, să-i aducă la ele, pentru a avea om în casă. Fata Elena nici nu voia să audă de așa ceva. Acum sosise timpul pentru a-și implini dorința ei arzândă, de a se boteza în legea cea adevărată, în legea neamului nostru românesc. Venise la mine și după ce îmi comunică că nu mai vrea a rămânea în rătăcire și că ea se va și căsătorii cu un tânăr ortodox, insistent îmi ceruse să o botez.

In 29 Octomvrie 1931, după ce am făcut cu ea un examen asupra credinței noastre, la carele mi-a dat răspunsuri tocmai ca pe vremuri în școală, am bote-

zat-o în credința noastră... „pentru a mântui suflet de moarte.“ (Iacov V, 20).

In o vorbire i-am arătat că acum este scăpată de rătăcirea în care ajunsese fără voința ei, și că „bucurie va fi în cer de un păcătos ce se po.ăeste“. (Luca XV, 7).

Pe urmă am și logodit-o, când am îndemnat-o a țineă cu sfințenie și tărie la credința ortodoxă și a o apăra în tot locul, totdeauna și față de ori cine. Să cerceteze sfânta noastră Biserică, întemeleată de însuși Mântuitorul nostru Isus Hristos, pe carea „porțile iadului nu o vor birui.“ (Matei XVI, 18).

Am demis-o apoi întru sincera hucurie a acelor prezenți, „căci moartă a fost și a înviat, și perdută eră și s'a aflat.“ (Luca XV, 32). Iacepe ivirea zorilor adevărate și întunerecul se va risipi!

Silviu Bichiceanu
parohul Nerăului.

Botezarea unei fetițe baptilste în B. Comloș.

Sectarii, cari se strecoară din Crișana în Bănat, prin agenții lor tot mereu dau târcoale comunei, B. Comloș, unde o singură familie era baptilstă, reînnoarsă din America. Bărbatul, întors acasă, s'a lăsat de această meteahnă cu toate că era predicator, așa că numai mama și fetița ei rămăsese în brațele rătăcirii. Bunica acestei fetițe, o bună ortodoxă, nu s'a odihnit până când nu și-a adus nepoata la sf. botez ortodox.

In ziua de 29 Oct. a. c. s'a săvârșit botezul fetiței Sida Ciolac din partea preoților slugitori Dr. Ștefan Cirolanu și Vasile Medrea, cu asistența D-lor învățători Nicolae Oclu și Gavril Colta, a școlarilor și a D-șoarelor și mai mulți credincioși.

Nașă a fost Doamna protopop Elena Dr. Cirolanu primind fetița numele de Elena. Nu se poate descrie bucuria acestei fetițe, după primirea sf. botez care mărturisea cum au încercat agenții sectarismului să o ademenească la quasi botezul lor prin zaharicale și fructe.

Di protopop, dându-i mai multe cărțile ortodoxe îi spune că toată viața ei să aibă de model pe împărăteasa Elena, care mai presus de podoabele și bunurile imperiale a iubit crucea și biserica Domnului nostru Isus Hristos, făcându-se o sfântă a bisericii noastre care o pomenește cu evlavie și dragoste creștină.

Fetița nou botezată la vârstă de 10 ani răspunde: „Mă duc să aduc și pe mama la biserica noastră“.

Publicul asistent adânc impresionat și cu lacrimi în ochi iese din biserică unde s'au arătat în mod vizibil bucuriile sf. botez.

Privitor.

Misiuni religioase în Parța.

Conform programului de misiuni pentru toamnă, Duminică (25 Oct) s'a ținut cerc religios în comuna Parța. Cu acest prilej serviciul sfetel liturghii a fost săvârșit de preoții: Gheorghe Rusu din Șag, Ioan Rusu din Parța și misionarul tractual Melentie Șora din Timișoara. A predicat pr. M. Șora despre: „*Legăturile păcatelor*”. Răspunsurile liturgice le-a dat cu multă precizie corul tinerilor ort. de sub conducerea inv. director Gh. Olariu.

Păr. protolereu Dr. Țiucra, reținut înainte de masă la solemnitatea deschiderii cursurilor politehnice din Timișoara, a sosit după amiază, însoțit de conferențiarul Dr. E. Pocrean și dl. Ioan Jebelean.

Serviciul vecerniei s'a oficiat de preoții: Gh. Rusu, M. Șora și A. Brancu. A predicat păr. A. Brancu despre: *Adevărata credință*.

La ședința cercului religios, care a avut loc în sala de învățământ a școlii primare, păr. protolereu a fost binevenat în frumoase cuvinte de dl. inv. dir. Gh. Olariu, la cari răspunde păr. protolereu insistând cu o satisfacție asupra roadelor unei armonioase conlucrări dintre preot și învățător.

Dl. Veselu vorbește despre: *Puterea rugăciunii*; Dl. Dr. Emil Pocrean își rostește conferința despre *primejdia tuberculozei*; iar păr. N. Mașcovescu vorbește despre *lubirea părintească*.

Frumoasele conferințe au fost încadrate de succese cântări corale și declamări, executate de corul tinerilor ortodoxi și elevii școlii primare de sub conducerea Dlui inv. dir. Gh. Olariu.

La sfârșit păr. Ioan Rusu mulțumește, în numele poporului credincios, celor ce s'au ostenit pentru vestirea cuvântului evanghelic. Păr. protolereu Dr. Țiucra reasumând programul desfășurat, dă prețioase sfaturi și îndrumări numeroase asistențe și închide ședința.

În comuna Parța Biserica și Școala lucrează armonios și serios.

Cinste conducătorilor lor.

Tie Flaviu

Manifestația Culturală-Religioasă din com. Cuveșdia jud. Timiș-Torontal.

În ziua de 25 Oct. a. c. a avut loc în Com. Cuveșdia Jud. Timiș-Tor. Cercul religios al preoților sub președinția Sf. Sale Pr. Teodor Marcu din Cuveșdia și cercul cultural al învățătorilor sub președinția d-lui învățător Marin Dumitrescu din Com. Cuveșdia; Preoții și învățătorii prin președinții lor au înțeles în modul cel mai larg cuvintele înțelepte exprimate de Prea

Sfințitul Episcop al Eparhiei Aradului, în multe ocazii precum și în revista-Biserica și Școala-cu No. 39 din 27 Septembrie anul 1931.

În acest scop, în Duminică de 25 Oct. 1931, s'au prezentat în com. Cuveșdia Cucernicii Preoți și învățătorii aparținători aceluia cerc.

De dimineață biserica din localitate a fost arhiplină de drept credincioșii acestei comuni veniți să asculte slujba și cuvântul celor chemați a-i îndruma pe calea binelui.

Serviciul Divin la care au participat în corpore și membrii corpului didactic, au fost săvârșit de cei 3 părinți, predica în biserică, a ținut-o Tiberiu Suciu din com. Șiștarovăț, despre muncă și extrăgând în modul cel mai nimerit învățătura morală care să servească drept călăuză în viață tuturor drept credincioșilor.

La fine preoții împreună cu învățătorii au asistat la lecția practică ținută de inv. Marin Dumitrescu.

După Amiază la orele 2,30 s'au ținut în localul școlii conferințele populare în fața unui imens public. După ce corul vocal Cuveșdia a intonat — Imnul Regal — cel dintâiu a luat cuvântul inv. Marin Dumitrescu președintele cercului Cultural. Domnia sa a arătat pe larg și pe înțelesul tuturor, scopul urmărit de aceste grupări culturale-religioase, pornite din sufletul unor mari inițiatori cari au purtat și poartă încă grija poporului.

A vorbit apoi Cuv. Pr. Tiberiu Suciu despre: — Cruce ca Simbol al Lui Christos — A vorbit apoi medicul circumscripției medicale — Șiștarovăț — despre tuberculoză și profilaxia ei. S'au declamat poezii de elevii școlii din localitate între care s'a remarcat eleva Balint Zanfira din cl. IV-a care a declamat: Mama.

A vorbit apoi D-l inv. Gheorghe Beuran din Chizdia despre: — Umanitate în zilele de astăzi — D-Sa a arătat transformarea mare care a schimbat mult mentalitatea oamenilor în genere dela război încoace.

A vorbit apoi părintele Pavel Dumitru din Chizdia despre: — Sectele religioase și combaterea lor — Sf. Sa a arătat în modul cel mai natural răul pe care îl propagă aceste grupuri de erezi.

La sfârșit a luat cuvântul Cuc. Pr. Teodor Marcu din com. Cuveșdia, care a vorbit despre: Pruncucidere. Sf. Sa a făcut istoricul acestui păcat începând cu timpurile cele mai îndepărtate și până în zilele noastre.

Cuvântul Sf. Sale a fost ascultat și urmărit cu viu interes de asistenți, fiindcă de aceste păcate sunt vinovate multe femei. Părintele Marcu a mulțumit colegilor preoți și corpului didactic, care a contribuit la reușita acestei manifestații culturale.

Marin Dumitrescu

președintele Cercului Cultural Cuveșdia

Alegători cu scaun la cap.

Cu vre-o două săptămâni în urmă au avut loc în Anglia alegerile generale pentru parlament. Cu acest prilej s'a dovedit încă odată cât de cumiți sunt alegătorii englezi. Propagandă s'a făcut și acolo, cum se face în toate țările cu prilejul alegerilor. Candidații de deputați spun câte verzi și uscate numai ca să câștige cât mai multe voturi. Așa precum se întâmplă și la alegerile din țara noastră. Dar, la noi, alegătorul se lasă îmbătat de vorbe și își dă votul celui care a atras pe nas panglicile cele mai lungi și mai late; în Anglia e dimpotrivă. Alegătorul englez ascultă de toți, dar votează cu cel care a propovăduit adevărul, fără beție de vorbe și făgăduieli.

La alegerile engleze de acum guvernul a spus — prin candidații lui — din capul locului, că dacă va câștiga în alegeri, va scădea numărul funcționarilor, iar celor rămași le va scădea lefurile; a spus că nu va da ajutoare mari celor fără lucru (șomerilor), că va urca dările și altele. Pentru că — spunea guvernul — țara o cere, și nu este altă scăpare de criza mare ce se adâncește mereu, și care a dus și la scăderea lirei engleze.

Opoziția făgăduia dimpotrivă, să nu se atingă de funcționari, nici de lefurile lor, nici de ajutorarea șomerilor, nici de urcarea dărilor.

Alegătorii englezi au cântărit făgăduielile guvernului și ale opoziției și au găsit că adevărul îl spune guvernul, deoarece țara are nevoie de jertfe mari, și englezul are datoria să-și ajute țara, chiar și atunci când nu va avea ce mânca. Și de aceea alegătorii au votat pentru guvernul uniunii naționale.

Iată purtarea plinduitoare a alegătorului englez.

Asociația Clerului „Andrei Șaguna”.

Nr. 33/1931/2.

Convocare.

Conform Art. 10 din Statutele Asociației „Andrei Șaguna” a clerului Mitropoliei ortodoxe române din Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș — având arhiepiscopul binecuvântare — convocăm al

XI-lea Congres Ordinar al Preoțimii,
pe zilele de 24 și 25 Noembrie 1931, la Alba-Iulia,
cu următorul

PROGRAM:

ZIUA I.

1. Ora 8 $\frac{1}{2}$: Sf. Liturghie, cu predică și Chemarea Duhului Sfânt, în biserică parohială.

2. Ora 11: a) Deschiderea Congresului prin președintele Asociației, P. C. Părinte Dr. Gh. Ciuhandu.

Salutul Autorităților și al reprezentanților diferitelor societăți.

b) *Prot. I. Duma-Petroșani*: Cuvânt omagial pentru sărbătorirea dlui N. Iorga, cu prilejul împlinirii a 60 ani de viață. (Sala „I. L. Caragiale”).

3. Ora 13: Masă comună.

4. Ora 15: a) Statul și Biserica neamului. (Problema salariilor preoțești și a bugetului Bisericii peste tot) Referent: *Pr. P. Borzea-Viștea de jos*.

b) Inflințarea fondului pentru ajutorarea clerului. Referent: *Dr. Seb. Stanca*, consilier episcopesc, Cluj.

c) Raportul Asociației „A. Șaguna” cu Asociația generală a clerului. Referent: *Pr. Ioan Bânda-Roșia*.

5. Ora 20 $\frac{1}{2}$: Festival religios: *Conferință despre mucenicii ortodoxiei românești în veacul al XVIII-lea*, încadrată în coruri religioase, executate de corul mixt al parohiei A-Iulia, sub conducerea P. C. Prot. I. B. ba. (Sala „I. L. Caragiale”).

ZIUA II.

1. Ora 8: a) Raportul comitetului central pe anul de gestiune 1930/31.

b) Raportul casierului central pe anul de gestiune 1930/31.

c) Completarea comitetului central.

d) Eventuale propuneri (vor fi înaintate biroului central cu cel puțin 3 zile înainte de Congres).

e) Închiderea Congresului.

2. Ora 11: Pelerinaj la Sf. Mănăstire Cloara. Parastas pentru fericii adormiți întru Domnul mucenicii ortodoxiei românești din veacul al XVIII-lea.

Delegații despărțămintelor, aleși conform Art. 6 pct. 1 din Regulament, precum și toți cei ce doresc să participe la Congres, se vor anunța la P. C. Părinte protopop Alexandru Baba din Alba-Iulia.

Membrii comitetului central sunt convocați în ședință pe ziua de 23 Noembrie a. c. ora 16, în sala Primăriei Alba-Iulia. În aceeași zi la ora 18 va avea loc, în aceeași sală, consfătuirea membrilor prezenți ai Asociației.

Sibiu, din ședința comitetului central, ținută la 18 Septembrie 1931.

Prot. *Dr. Gh. Ciuhandu*,
președinte.

Prof. *Nicolae Colan*
secretar general.

† Preoteasa Carolina Toma.

Marți în 3 Noembrie a. c., a încetat din viață, după lungi și grele suferințe, soția preotului nostru Nicolae Toma din Cil. Răposata preoteasă Carolina Toma, lasă în urma sa pe soțul său bun și năcăjit, cu 6 copii. Imormântarea defunctei s'a făcut, între regrete unanime și mare jale, Joi, în 5 Noembrie a. c.

Prohodul a fost oficiat de preoții Iuliu Bodea, Avram Giurgiu, Alex. Florea, Ioan Popovici, Sabin

Stănjan, Vasile Drincu, N. Chirilă, Roman Popa și Gh. Cereanț. La jalea părintelui Toma și a familiei sale, a participat întreaga comună, precum și multă lume din satele vecine. Asemenea s'a remarcat prezența învățătorilor din satele apropiate, precum și alți intelectuali, în frunte cu adv. Dr. S. Dan din Buteni, cari au venit să mângâie familia îndurerată.

Rugăm pe bunul Dumnezeu să mângâie pe frațele N. Toma și familia sa, iar răposatei preotese Carolina Toma, să-i facă odihnă în lăcașurile celor drepti.

INFORMAȚIUNI.

Sărbătoarea lui Gh. Enescu. Vineri seara în 6 l. c. neîntrecutul violonist Gh. Enescu, a dat un concert la Palatul Cultural, cu care ocaziune publicul l-a sărbătorit în mod strălucit, căci d-sa acum împlinește etatea de 50 ani. La sărbătorirea maestrului au participat toate societățile culturale și filarmonice din Arad, precum și un public numeros, care nu mai încăpea în sală.

Când dl Enescu, a apărut pe scenă, pentru a-și începe programul, publicul a erupt în aplauze furtunoase, iar pe scenă a urcat primarul orașului Dr. C. Radu și deputatul A. Crișan. Ambii au rostit două vorbiri impresionante, în cari au arătat calitățile superioare ale lui Enescu precum și prestigiul și nimbul la care cel sărbătorit a ridicat vaza țării noastre. Iar când dl primar a anunțat că orașul Arad l-a proclamat pe neîntrecutul maestru de cetățean de onoare, publicul s'a sculat în picioare și l-a sărbătorit mai multe minute prin aplauze furtunoase.

Onomastica Voevodului Mihai. Duminică în 8 Noembrie a. c. s'a sărbătorit onomastica Marelui Voevod Mihai, moștenitorul tronului regal din România.

Cu acest prilej, orașul Arad a fost pavozat cu draperii naționale, iar în biserici s'au înălțat rugile evlavioase pentru tânărul vlăstar al Dinastiei noastre.

În absența P. S. Sale Părintelui Episcop Grigorie, care era dus să sfințească biserica din Hodîș, în Catedrala din Arad a servit Te-Deumul prescris l. P. C. Sa Arhimandritul Suciu, asistat de clerul parohial. Au participat reprezentanții armatei și autoritățile civile și militare. Pe plața catedralei a fost postată o companie de soldați, cu muzica și drapelul. După defilare s'au făcut ovațiile de simpatie Marelui Voevod Mihai.

O declarație a medicilor la ministrul sănătății. O delegație formată din d-nii prof. dr. N. Gheorghiu, dr. Negruți, dr. P. Tomescu și dr. Aibulescu, s'au prezentat ieri dimineață d-lui prof. dr. I. Cantacuzino ministrul sănătății, pentru a-i expune doleanțele medicilor.

Ministrul sănătății a asigurat delegația că doleanțele medicilor vor fi satisfăcute.

BIBLIOGRAFIE.

A apărut și se recomandă lucrarea Manual de Morală Creștină, de M. N. Pacu profesor onorar, avocat în Galați (str. Română 28). Se poate procura dela autor, cu prețul de 60 Lei bucata. E o lucrare bună, pentru cl. VI liceală, dar îi pot trage mult folos și alți cetitori, mai ales preoții, profesorii ș. a. O recomandăm în obștească atenție, având și aprobarea Sfântului Sinod.

Aviz.

Rugăm, pe această cale, pe toți abonații restanți pe a. 1931 la foaia „Biserica și Școala”, să binevoiască a-și regula abonamentul personal și al parohiei, cu posibilă urgență.

Administrația foilor
„BISERICA ȘI ȘCOALA”
Arad, Str. Eminescu No. 18.

Librăria Diecezană Arad.

Bdul Regina Maria 12 și str. Eminescu 18. Complet asortată cu registrele, imprimatele și rechizitele necesare la începerea anului școlar.

Mare asortiment de cărți școlare curs primar.

Dl. învățători le oferă rabatu convenit.

Parohii vacante.

Concurs repețit.

Prin demisionarea preotului Virgil Lugoian, parohia Comiat cu filiele ei a devenit vacantă și pentru îndeplinirea ei în mod definitiv, conform rezoluției Ven. Consiliului eparhial Nr. 5994/1931, se publică din nou concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în „organul oficial, Biserica și Școala.”

Venitele împreunate cu parohia sunt:

1. Casă parohială cu intravilan,
2. Una sesiuine parohială de 32 jugh. cadastrale, întregită pe jumătate prin reforma agrară,
3. Stolele legale,
4. Birul, conform coalei de fașune B,

5. Eventuală întregire dela Stat, care parohia nu o garantează.

Alesul este obligat a suporta toate dările după beneficiul împreună cu aceasta parohie, va predica regulat și va catehiza elevii dela școala primară din parohie, precum și elevii ortodocși dela școlile primare din filii Bogda și Sinter, a căror enoriași sunt obligați a pune la dispoziție preotului cărușie pentru deplasare la orele de religie și va oficia serviciul divin și în filii, cel puțin odată pe lună, în care scop enoriașii din filii vor pune la dispoziția preotului cărușia.

Parohia e de clasa III-a, reflectanții decl vor dovedi asemenea calificățiune.

Reflectanții sunt poștiți ca recursele, adresate Consiliului parohial din Comlat, ajustate regulamentar, să le înalțeze. Oficiului protopopesc ort. român din Lipova, iar în termenul concursual, pe lângă respectarea strictă a dispozițiilor cuprinse în § 33 din Regulamentul pentru parohii, se vor prezenta în sf. Biserică din loc spre a-și arăta dexteritatea în cele rituale și oratorie.

Cel din ată eparhie vor avea să dovedească, că spre a putea recurge au consimțământul P. S. Sale Părintelui Episcop eparhial din Arad.

Dat în ședința Consiliului parohial ort. român din Comlat, la 16 August 1931.

Consiliul parohial.

În înțelegere cu *Fabriciu Manuila* ss. protopop. 2—3

Pentru îndeplinirea parohiei vacante **Dumbrava cu filia Rostoci**, protopopiatul Gurahonțului, se publică concurs cu termen de 30 zile socotite dela prima publicare în organul of. „Biserica și Școala”.

Venitele împreună cu acest post sunt:

1. Birul parohial legal din matra și din filie;
2. Stolele legale;
3. Casă parohială nu este;
4. Întregirea dela stat, pe care parohia nu o garantează.

5. Parohia e de clasa III (trela).

Alesul va catehiza, va predica regulat în sf. biserică din matra și filie, tot astiel va achita din al său contribuția după venitul său.

Doritorii de a ocupa acest post, să-și înalțeze cererea de concurs, adresată consiliului parohial din Dumbrava-Rostoci, Oficiului Protopopesc în Gurahonț, și în conformitate cu Regulamentul pentru parohii, se vor prezenta în termenul legal în sf. biserică din Dumbrava și Rostoci pentru a-și arăta dexteritatea în rituale și oratorie.

Cel din alte eparhii vor produce și aprobarea Prea Sfinției Sale Părintelui nostru Episcop, pentru a putea concura la această parohie.

Consiliul parohial

În conțelegere cu: *Const. Lazar* protopop

3—3

Pentru îndeplinirea parohiei din **Topovățul-mare** cu filia Topolovățul-mic, devenită vacantă prin alegerea preotului Iosif Goanță de protopop al tractului Belint, se publică concurs cu termen de 30 zile, socotite dela prima apariție în organul diecezan „Biserica și Școala”.

Venitele parohiei sunt:

1. Casă parohială cu intravilan,
2. Sesiunea parohială,
3. Stolele legale,
4. Întregirea dotației dela Stat, pe care parohia nu o garantează.

Alesul va suporta toate impozitele după beneficiul din parohie, va predica regulat și va catehiza elevii dela școala primară din loc, fără altă remunerație dela parohie.

Parohia fiind de clasa I. dela recurenți se cere calificățiune pentru parohii de cl. primă.

Concurenții se vor prezenta în vre-o duminică sau sârbătoare în sf. biserică din Topolovățul-mare pentru a-și arăta destoinicia în cele rituale și oratorie conformându-se §-lul 33 din Regulamentul pentru parohii, iar cererile însoțite de anexele necesare, adresate Consiliului parohial din Topolovățul-mare, le vor înalța Oficiului protopopesc al Belintului în Receaș.

Cel din altă eparhie vor cere prealabil binecuvântarea Prea sfinției Sale Părintelui Episcop eparhial spre a putea recurge.

Topolovățul-mare, din ședința Consiliului parohial ținută la 20 Septembrie 1931.

Consiliul parohial.

În înțelegere cu: *Iosif Goanță*, protopop.

3—3

In atenția Dlor Caticheși.

Singurele manuale de religie pentru școlile primare, aprobate de sf. Sinod, sunt cărțile de preotul N. Crișmariu: Istorie biblice Lei 22; Istorie bisericești Lei 20 — și Catechismul Lei 20.

Carte de rugăciuni pentru elevii școlilor primare de Dr. Grigorie Comșa, episcopul Aradului, legată în pânză, Lei 15.

De vânzare la Librăria Diecezană. Arad.

Citiți și răspândiți

„Biserica și Școala”

Redactor responsabil: SIMION STANA.